

De duur van profylaxe na acuut reuma

In uw rubriek „Vraag en antwoord” wordt vraag 20 (1972) door u beantwoord met het advies deze profylaxe zo lang mogelijk voort te zetten.

Uit praktische overwegingen wordt meestal de profylaxe gestaakt na de puberteit. Voor personen met verhoogde infectie met hemolytische streptokokken van groep A, bijvoorbeeld: onderwijzers en leraren, en personen werkend in grote groepen, wordt geadviseerd deze profylaxe voort te zetten.

Ik ben het met dit antwoord volledig eens. Enige jaren geleden echter heb ik tevergeefs getracht een oud-patiënt, die indertijd een acuut reuma met myocarditis doormaakte, afgekeurd te krijgen voor de militaire dienst. Er werd voor deze jonge man geen verhoogd risico aangenomen, temeer daar de hartafwijkingen geheel waren hersteld.

Een reumatoloog bevestigde mij later, dat dit een officieel

standpunt is. Onder protest heb ik mij hier indertijd bij moeten neerleggen. Trek ik een juiste conclusie met te stellen, dat uw antwoord mijn protest steunt?

Literatuur: Vraag 20 (1972) *Ned. T. Geneesk.* 116, 751.

Rotterdam, 16 mei 1972

J. J. PIETERSE

Naar aanleiding van de opmerking omtrent de keuring voor militaire dienst van jongens die acuut reuma hebben gehad, moet onze adviseur helaas bevestigen, dat het moeilijk is, de medewerking te krijgen om deze jonge mannen te beschermen. In individuele gevallen, vooral wanneer persoonlijk contact met de keuringsarts wordt opgenomen, gelukt het nogal eens, hen te vrijwaren van militaire dienst.

Met het oordeel van collega PIETERSE, dat het doormaakt hebben van acuut reuma als een grondige reden moet worden beschouwd voor vrijstelling van militaire dienst, kunnen wij instemmen.

BOEKAANKONDIGINGEN

M. K. THOMPSON, *Geriatricie voor de huisarts*. (Uit het Engels vertaald.) 141 bl. Van Loghem Slaterus, Deventer 1971. Prijs: ingen. f 14,50.

Het is verheugend dat dit uitermate nuttige en praktische boek in het Nederlands is vertaald. In kort bestek worden de voornaamste onderwerpen uit de geriatrie op een heldere en prettige wijze behandeld. Het boek is geheel toegespitst op de praktijk van de huisarts.

De Nederlandse verpleegtehuisarts (en vroegere huisarts) J. J. M. MICHELS verzorgde de eindredactie en herschreef het hoofdstuk over de huisarts en de sociale voorzieningen, zodat dit is aangepast aan de Nederlandse situatie.

Aanschaf en lezing van dit prettig geschreven boek zijn sterk aan te bevelen voor iedere huisarts; dit te meer daar deze praktische geriatrie een onderwerp is dat in de artsopleiding helaas nog wordt verwaarloosd.

F. J. A. HUYGEN

Innere Medizin. Ein Lehrbuch für Studierende der Medizin und Ärzte. (Begründet von L. HELMEYER.) 3e druk. Deel 1 en 2. Onder redactie van H. A. KÜHN. 1283 bl., 452 fig. Springer-Verlag, Berlijn 1971. Prijs: geb. DM. 58,—.

Van een leerboek verwacht men dat het de lezer leert, hoofdzaken van bijzaken te onderscheiden. Dit indachtig treft het onaangenaam dat in dit boek van bijna dertienhonderd bladzijden aan het hartinfarct drie-en-een-halve, aan de essentiële hypertensie slechts drie pagina's en aan het ulcus duodeni niet meer dan één kolom is gewijd, terwijl hier, evenals vrijwel overal elders in de tekst, voor degene die zich over deze belangrijke onderwerpen verder wil oriënteren, literatuurverwijzingen ontbreken. Overigens biedt dit werk voor de algemene arts én de internist een schat van waardevolle informatie, verduidelijkt door uitzonderlijk mooie illustraties (röntgenfoto's!), duidelijke grafieken en overzichtelijke tabellen. Een aantal algemeen georiënteerde hoofdstukken, bv. over het onderzoek van de patiënt, „bedside manners”, infectieziekten en klinische oncologie, kan

men ieder aankomend medicus ter lezing aanbevelen. Dit geldt ook voor sommige speciële hoofdstukken, o.a. dat over tuberculose door W. SCHAICH.

Heeft dit boek als leerboek een aantal bezwaren, als naslagwerk is het zonder meer aan te bevelen, waarbij men enkele onnauwkeurigheden (als illustratie bij het syndroom van Sheehan wordt een man afgebeeld!) gaarne op de koop zal toenemen.

J. GEERLING

M. L. BARR, *The human nervous system*. An anatomical viewpoint. 405 bl., 223 fig. Harper & Row, Publishers, New York 1972. Prijs: geb. \$ 17,50.

Na een inhoudsopgave en een korte inleiding volgen hoofdstukken over de belangrijkste onderdelen van het centrale zenuwstelsel en de neurocytologie, de regionale microscopische anatomie van deze delen, belangrijke sensibele en motorische systemen, en over de bloedvoorziening en de meninges. Ieder hoofdstuk is verdeeld in kleinere. Aan het eind ervan is steeds een korte literatuurlijst opgenomen voor degene die meer specifieke informatie wenst. Aan het slot van het boek is een welkome alfabetische lijst met namen van neuro-anatomen en neurohistologen te vinden met vermelding welke structuren of symptomen hun naam hebben ontvangen, een goede verklarende lijst van veelgebruikte wetenschappelijke termen en een zaakregister. De afbeeldingen bestaan uit zeer eenvoudige, soms wat primitieve, maar veelal nuttige schema's en foto's van coupes. In beperkte mate is rekening gehouden met recent onderzoek. Incidenteel is verband gelegd met de neurofysiologie en de neurologische kliniek.

Als een inleiding tot de neuro-anatomie met behulp waarvan men zich snel kan oriënteren, is dit boek niet ongeschikt voor medische studenten en voor allen die zich, in verband met de uitoefening van een paramedisch beroep, enige kennis van de neuro-anatomie dienen te verwerven.

J. ARIËNS KAPPERS